

Ch

29, (3) A

2

H (Ref., smätv.) 35

E x B

Stockholms

#

STOCKHOLMS

U n g k ä r l a r

och

STOCKHOLMS

G i f t a M ä n.

Satir.

STOCKHOLM,

På Ludvig Öberg's Förlag.

STOCKHOLM

1715

1715

STOCKHOLM

1715

DEDICATION TILL MIN FLICKA.

Håll till godo, min *Dulcinea*, en skänk af din *Don Quixote*. Liksom han, så är äfven jag en trogen ungtkarl, som beundrar det sköna, lefver för detsamma och dör med den enda tanken på det idealiska af din person. Du stjerna för min själ, du föremål för mina tankar, du bottenlösa djup för mina penningar, jag hälsar dig! Det arbete, som din underdånige älskare härmed lägger för dina fötter, är ett alster af hans långa erfarenhet af världen. Jag ber dig, läs åtminstone igenom det, och säg mig sedermera din upplysta tanka derom, som för mig alltid är en glad befallning. Skulle, till all fanders olycka! detta lilla poem ej behaga dig, så var ädelmodig och förlåt min dristighet, den var i all välmening gjord. Spara mig då, jag besvär dig i *Veneris* namn! dina förskräckliga

bannor, som en gång säkert skola blifva
orsaken till min död. Nej öppna för mig
heldre din gyldene barm, och låt mig sjun-
ka till den, under det du mildt utropar:
”Jag förlåter!”

Stockholms Ungkarlar.

Jag besjunger Er, J Män,
J frie, ärans hedersmän,
som njuten allt hvad lifvet har
af gladt och muntert att er ge,
som likafullt med allt det der
i staten ären viktige;
Jag hälsar Er, J Frihetsfolk!
Hur herrligt bör det icke vara,
att herrska öfver allt som Kung,
men lyda ingen deremot
förutom egna lustars mängd!
När de gifta sitta hemma,
gäspa hos en tråkig maka
vid en dum och svår patience,
som likt äktenskapet, ej går bra;
stöfvar ungarln obekymrad
kring i verlden för att skåda,
lefva, njuta och att dö,
utan att han anar det. —
Han för ett lif så lugnt, så sällt,

att mången gift man myser mund
 åt ungarlns afundsvärda frihet.
 Jag detta lugn nu måla vill
 för Er, som det ej smaka *kunnen*.
 Matineuse är ungarln sällan, —
 (utom då han tidigt smyger
 till sitt hem från flickans bädd), —
 ty sömnen är välgörande
 för alla dem som unga äro,
 den gamla sägen känner han
 och lyder den rätt noga,
 ty sömnen följer lättjan åt.
 Säg honom att det skadligt är,
 att ligga ännu midt på da'n;
 jag vill slå vad han ler deråt
 och svarar dig: "Hvarföre då
 "har menskan sömnen fått af Gud?
 "När modet stadgat har den lag,
 "att gå till sängs först klockan tu,
 "då har ju jag all möjlig rätt,
 "att sofva till mot middagen." —
 Hvem kan bestrida detta svar? —
 När derför ungarln vaknat har,
 ponera så der klockan tolf!

han ropar in en lat betjent
och ber att få sin kaffekopp.
Denne, trogen husbonds vinkar,
skyndar straxt att bära kaffe't
till den gäspande i sängen,
som begärligt ner det slukar,
och efter klockan frågar se'n.
"Det middag är för mig!" — Bestört
han låtsar bli vid detta svar,
men ännu dock en fråga gör:
"Hvad är det för ett väder? säg!" —
Utan att på svaret höra,
sträcker han sig hundra gånger,
och skriker sist halft sofvande:
"Hör hit! hvar äro strumporna?" —
Nu stiger han helt makligt upp,
och går uti calsongerna
att svalka sin lekamen.
Men under det att detta sker
uppstår ett qual uti hans bröst:
Hvad skall jag göra nu i dag? —
Spektakler, baler, slädparti,
diner, souper och maskerad
hos folk af fina verlden;

så låckande det också är,
 att vara med om allt det der,
 han tvifvelsutan heldre går
 på Muffbal med Mamseller.
 När en ungarl svarar nej
 till en bjudning på souper,
 var säker då, han är på bal
 och dansar om med gästerna,
 som han på da'n ej känna vill.
 Visst kan det vara undantag,
 att det ock finnes ungarlar,
 som älska mera bättre folk;
 men det är rart, jag svär derpå!
 Dessutom är min föresats
 att måla mängden, ej hvar en,
 och mängdens tanke känner jag,
 den små-Mamseller föredrar
 för Fröknar och Grefvinnor. —
 Om olyckan nu fogar så,
 att ingen Muffbal finns den da'n,
 då är han desperat vår vän,
 och öfver brist på nöjen svär,
 som vår Theaters direktion
 täcks nådigt dirigera. . .

Då ungarln blifvit påklädd, skyndar han på Bron att synas, och att uti solsken syna hvarje kjol som går deröfver. Det är i sanning nöjsamt med honom öfver Nya Bron, ty af sexti, som man möter, han femtinio känner visst till namn och boningsrum, ej nog han vet ock hvad de gå för och anser det för oerhördt, att ej känna hvarje flicka. På detta sätt ett lexicon han är för gifta männerna, som mer än andra önska se och veta hvarje tärnas namn. Då middagstiden slagit har, han skyndar derifrån oförskräckt att på ett värdshus blifva mätt, och klappa mellan hvarje rätt de nätta pigorna; hvarför? jo endast för att först få mat, ty utan klapp man vänta får, tills alla andra gått sin väg.

De stackars gifta männerna;
 som icke öppet våga klappa;
 hvad de svälta på ett värdsbus!
 Nog af, de ogifta få först,
 nu skälet dertill känner man. —
 I dessa tider, då allting
 är viktigt och beundransvärdt,
 ja, om sjelfva favorithund
 hos en mäktig Kung får ondt,
 tror man straxt att det blir krig,
 och Herrar Diplomatici,
 som alltid veta mer än vi,
 ta på sig sin minister-min,
 och tiga för att imponera, —
 i dessa tider, säger jag,
 är det af vikt för hvarje karl,
 att ständigt veta hvad som händt,
 så att man genast svara kan
 på denna fråga: Hvad för nytt? —
 I fördenskuld när man bliwit mätt
 ruan skyndar att förskaffa sig
 de bästa Tidningar i sta'n
 från jordens alla ändar;
 men länge sitter ungarln ej

och tiden nöter borrt dermed,
 det nyaste han suger ut,
 och vet att prata se'n så vidt
 och bredt utöfver hvad som händt,
 att ingen menska ana kan
 hur ytligt han studerat. —

"Hvad kort är för en herrlig sak!"
 utropar ungarln utom sig
 vid åsyn utaf spelbordet.

"Om kort ej fanns, hvad skulle man
 "då göra nu så tids på da'n?" —

Tre lika goda hedersmän
 placera sig vid bordets rund
 och gripa efter kortena,
 "att skämta borrt sin dystra tid"
 så kallas det af dem att ta'
 från nästan sina penningar.

Betrakta dem när korten bryts,
 när första spelet ännu går,
 hvad alla äro nöjda då!

Se på dem, hvad förändring skedt
 när spelet sent uppgöras skall,
 den ene öfver otur svär,
 hvars make man ej förr har sett. —

den andra samlar in med lugn
 de summor som han skaffat sig.
 En af dem häftigt går nu borrt
 att kyla af sin heta blod; —
 den andra deremot förnöjd
 skyndar till sin hälft att njuta
 utaf kärlek hvad han kan
 (ty hemligt kan jag Er förtro;
 att en ungarl ock kan älska
 lika väl som någon gift;
 ja, mången gång rätt mer, min sann!
 förtjenar han att kallas gift
 än den, som lagligt blifvit vigd).
 Som sagt, en riktig ungarl har
 en ömsint, god och älskvärd vän;
 som på hans pengar lefver blott;
 hvad särskildt hon förtjena kan,
 det uppta's ej i räkningen.
 Rätt mången gång han märker dock,
 att vara verkligt gift är bäst,
 då slumpen fogat så, att han
 helt oförväntad kommer hem,
 och skåda får Mamsellen röd
 och klädningen ur ordning bragt.

Vid denna syn en ungarl straxt
 blir rasande och ryter vildt,
 men febern plär gå öfver snart
 vid denna reflexion han gör:
 "Hvad bryr jag mig om hornens längd;
 "blott verlden ej dem mätit har,
 "och Argus uti längden fått!" —
 Förståndigtvis han glömmet allt,
 så att Mamselln får åter lust
 att samma bana vandra fram
 och hålla sig på extra-stat
 en oerfaren ungdom.
 Att sluta dagen ungarln går,
 en nätt souper med makan ta
 på värdshus utom sta'n, ja ock
 han någon gång plär krypa in
 incognito uti en loge,
 som under första raden är
 i Stockholms stora Opera.
 Att sist han makligt går till sängs,
 det tror jag ingen tviflar på,
 likgodt om det i enbet sker
 om såsom gift i Paulun. —
 På detta sätt en ungarl kan;

till sin och Statens nytta;
 förnöta sina dar rätt lugnt,
 utan att bli Jacobin
 medlem af Opposition,
 Jesuit och Duellist.
 Så går den ena dagen borrt,
 och följes af den andra, bums;
 utan att han anar det,
 ty alla dagar lika ä'
 i gernings och nöjens mängd.
 Om ungarln för ett sådant lif,
 sig blandar ej i Statens värf,
 och aldrig criticera vill,
 så väl hvad vår Regering gör,
 som ock Europas politik,
 då är han verkligt säll, och jag
 blott prisa kan hans sälla lott.
 Fri han är och slaf för ingen, —
 (ty hans Mamsell ej herrska får,
 hon måste lyda, tiga blott) —
 han äger inga barn, hvars dar
 om hjertat ligga för en far —
 (åtminstone ej uppenbart
 han stryker kring med barnena) —

han sörjer ej för framtiden —
 (ty framtid fins ej i hans själ) —
 Hvad lycklig lott! Hur afundsvärd!
 Likväl, så afundsvärd den är,
 rätt mången ungarls traktan blir,
 att bära få en hustrus ok,
 att offra upp sin frihets skänk
 för hedern att få kallas gift.
 Tro mig, det endast är hans skäl;
 att öppet visa dygdens mask,
 men tyst och hemligt dyrkan ge
 åt hvarje qvinna, som har lust.
 I verldens ögon är han dock
 båd' dygdig och anständig,
 så snart han blifvit lagligt gift;
 och hända hvad som hända vill,
 den gifte alltid dygdig blir
 hos folket utaf goda ton.
 Om denna fördel någon gång
 till giftas ungarln låcka kan
 det likväl sällsynt är hos oss;
 ty när vi känna friheten
 och ej den gerna sälja bort,
 för att en usel aktning få. —

DEDICATION TILL MIN HUSTRU.

Jag tillegnar dig nu ett arbete, som kanske ej blir i din smak, men som du måste pryda med ditt namn, för att gifva det intresse. Om jag med starka färgor målat en gift mans lefverne, om jag alltför troget kopierat naturen, förlåt mig nu detta ofog, ty jag svär det blir för sista gången, som jag blandar mig i det svåra och föga lönande handtverket, att förlöjliga det husliga lifvet. Den sällhet som jag smakar i dina armar, den himmel som bor på dina läppar, de förföriska behag som din sköna kropp erbjuder, allt förbjuder och förbannar hvarje steg, som ohelgar det äkta ståndet. O tjuserska! Emottag försäkran om min undergifvenhet, min kärlek, min lydnad . . . min trohet. Tro att jag blott lefver för dig, och att hela verlden är noll emot en enda blick af dina Engla-ögon, tro med få ord hvad du vill, tro blott det rätta! —

*Aldrig såg jag dig så skön som nu;
aldrig älskade jag dig så mycket som nu;
o! älska mig så tillbaka, så är jag lyck-
lig, och då måste du också ej med lik-
nöjdhet se denna målning på huslig olyc-
ka, som är motsatsen af vår.*

Stockholms gifta Män:

Er ock, I Stockholms gifta män;
för Er jag pennan hvässer ock,
att prisa hvad som prisas kan,
att tadla hvad som ej är bra
i edert hvardags lefverne —
I Stockholm, såsom öfverallt;
fins tvenne slag af äktenskap,
det ena knytes af passion,
det andra för att pengar få.
Säg mig, är någon skillnad här
emellan dessa två, min vän? —
Nej, ingen annan skillnad är,
än att den första suckar ömt
och endast tillber hustrun
under tre å fyra måna'r;
den andra deremot skyndar straxt
från brölloppsängen till en an',
att gifva hustrun stora horn,
innan hon vet att hon blir mor;

och skratta åt dess lättrohet
 och älska endast pengarne. —
 Sök ut bland Er, J gifta män,
 en, som är värd att vara gift,
 jag tror, Ni leta få, min sann!
 ty modet stadgat har den lag,
 att den som ogift är, han kan
 en flicka säkert trogen bli,
 då det omöjligt är för den,
 som utaf Presten blifvit vigd. —
 När mannen klifvit ur sin säng
 och lemnat makan suckande,
 som ännu brinner af begär,
 försmådda af den trolöse,
 han liknöjd skyndar till sitt rum,
 att raka och att tvätta sig.
 Men länge dröjer han ej här,
 ty honom kalla statens värf,
 och egna lustar mana högt
 uti hans pligtförgättna bröst —
 han skyndar ut — han skyndar bortt
 långt från det hem, som kallas *harts*,
 men der hans själ ej trivas kan.
 Dock, då mannen ej är lycklig

uti sitt hus, i hustruns famn,
 hvar finner han väl sällheten?
 Förgäfves må han söka den
 i lustars mängd, i nöjens glans;
 förgäfves söker han ändå,
 ty ständigt sväfvar makans bild,
 den glömda, den föraktade,
 ja sjelfva nöjet till och med
 till den olyckliga förvandlas,
 och minnet af den lemnade
 betar allt nöje i hans bröst.
 Han skamfull, ångrande och slagen
 nu störtar sig i göromål,
 och söker under deras mängd,
 att tysta ner sitt samvete.
 I verdens ögon är han då
 en flitig, lycklig äkta man,
 ett mönster slutligen han blir
 för äkta trohet, dygd och flit.
 Men är han det ock verkligen,
 mån' han sig sjelf bedömmar så?
 Nej, motsatt är den röst, som högt
 uti hans hjerta svarar straxt:
 "Jag är allt annat utom det,

"som verlden dömt om mig. — Min dygd?
 "Att dölja brottet under mask. —
 "Min trohet? — Den att *artig* vara
 "mot en maka, som är *trogen*.
 "Min flit? Hur föga är den värd,
 "om J väl visten, menniskor,
 "att jag är flitig blott, för att
 "mitt samvete nertystadt få.
 "O ynglingar! O J, som än
 "ett äkta lif ej veten af,
 "som det till namnet kännen blott,
 "hur lycklige ej ären J!
 "Hos Er ej känslan qväfvas bör
 "O lyden detta råd af mig:
 "Blin ogifta! Blin ogifta!"
 Så klagar han rätt ofta tyst,
 men visar öppet endast fröjd;
 som ej hos honom finnes mer.
 Se sådan är en gift mans lott,
 så lyckligt ansedd här i sta'n;
 (Förtörnas ej J män, jag ber!
 Jag talar nu i allmänhet,
 och nekar ej till undantag;
 ty undantag fins öfverallt).

Nog af, vår man ej trogen är; alla aktyt ha
 men flitig, för att synas det, öfverhuden ha
 och verlden det sentera vet. I allig ob
 När sent hans middag stundat har, om hem
 han synes väl vid hustruns bord, ärligo ne
 och äter flitigt af hvar rätt, I allig ob
 att ställa sig hos henne in. — om astat ha
 ty det en gammal sägen är, om hem velle
 att den som hvar rätt smakar ej
 vid bord, der en värdinna fins, u habba på
 han ratar mat, eller kanske I allig ob
 han ätit förr en gång den da'n. — om astat ha
 och detta vet vår vän rätt väl, om astat ha
 han därför äter alltid starkt, om astat ha
 när hustrun sitter straxt bredvid, om astat ha
 Beträffande conversation om astat ha
 blir den i längden tråkig nog; om astat ha
 det vet ock Fru; fördenskull hon om astat ha
 min sann! förståndigt lagat så, om astat ha
 att hennes bord tillgängligt är om astat ha
 för någon unkarl, som har yett om astat ha
 att rätt förstå en fin invit. om astat ha
 Ungkarln är också roligare om astat ha
 i svar och tal, med mera allt; om astat ha

så tycka alla Damerna,
 och undersök, så finner du
 de gifta Damerna helt visst,
 med mera nöje höra på
 en ogift än en äkta man —
 och fråga: "Hvad är roligast
 "att vistas med en ogift karl,
 "eller med en gift få lefva?"
 "Hos ungarln," svarar hon: jag svär, —
 En sådan ungarl jemt och samt
 i mångt äkta hushåll finns.
 Den man, som vi beskrifva nu,
 Gör bäst om han ej låtsar se,
 att hustrun föredrar en ann',
 "ty, tänker han, hvad vinner jag
 "med larm och bråk och skriande?
 'Mån ej det då bli mer bekant?
 "Mån' ej de göra då i smyg
 "precist hvad nu sker uppenbart?
 "Jo tvifvelsutän. Tig om då,
 "och låt oss göra samma sak,
 "så qvittar jag och hon, helt slätt." —
 Nu, efter denna reflexion
 han i ett soffhörn slumrar in,

kanske också han mången gång,
 Blott för att lyssna, låtsar sofva;
 men aldrig här han yppat se'n,
 (af hvilken orsak man ej känner)
 hvad der han hörde, hände sig
 i rummet bredvid med hans fru. —
 När mörkret bredt sin slöja ut,
 utöfver stad och land och allt,
 då vaknar mannen ur sin sömn,
 och insvept i en kappa, vid,
 kring Smyger han på gatorna
 kring hvarje flicka i hans väg.
 Blyg, — ja ty skammen att bli upptäckt
 beherrsakar något än hans själ —
 blyg han till hvarje okänd nalkas,
 och börjar darrande så här:
 "Får jag ej lof att sällskap bli?"
 "Ni ensam går, min sköna vänt,
 "Tillåt mig hem få följa Er."
 Ger flickan honom afslag nu,
 blir han helt flat och rodnande,
 och smyger lika sakta bort,
 samt låtsar som om intet händt.
 Får han åter några framsteg,

blir han djerf som satan sjelf
 och kan då mer ej styras lätt.
 Jag mången flicka säga hört,
 att när en gift man älska vill
 en annan utom hustrun sin,
 är han, fullkomligt oxen lik,
 som första vårdag utsläppt blir
 utur sitt trånga vinter-bås. —
 I sanning, ja, jag tillstår det,
 den är ej tråkig denna scen,
 och bjuder jag hvar en som vill,
 att njuta utaf denna syn,
 som blott i mörkret tilldrar sig.
 Anklagen mig, J alla se'n,
 om ej ibland de älskande
 J genkänt vänner, släktingar
 och män af första rang i sta'n,
 som klaga uti dagens ljus
 högt öfver sedernas förderf,
 men sjelfva, mörksens barn, se till
 att sederna förderfva mer
 igenom sitt exempel. —
 Om lyckan oblid är en qväll,
 och inga tärnor hafva lust

att söka så'na äfventyr
 som dem den gifte söka plär,
 då blir han rasande på dem
 och går att hämnas deras köld
 med kort i hand vid spelbordet.
 Dock detta, Gudi lof! är rart,
 ty alla flickor älska grymt
 en gifter man, och det därför,
 att de betala mycket mer
 än andra, snåla ungarlar,
 som pretendera, att man bör
 för intet, gratis älska dem.
 Så'nt är ju ohemult, min sann!
 och undrar jag nu mer ej på
 de giftas snålhet mot sin fru,
 ty hvad från hustrun spars, det tas
 och skänkes till de okända?
 "ty, tänka männerna så här,
 "en hustru får man nog igen,
 "men vackra flickor rara ä
 "och mest af dem *les bonnes fortunes.*"
 'Allt ondt som händer gifta män,
 få hustrun dyrt betala,
 det må nu vara utaf spel,

af flickor eller annat tyg;
 den stackars hustrun får likväl
 uppbära allt med tråtor;
 ty hustrun är en hvardagsgäst,
 som man omöjligt slippa kan.
 Som sagt, när mannen kommit hem,
 (och det sker aldrig bittida)
 han öser ut sin vredes gift
 på frun, som länge väntat har,
 att mannen skulle komma hem —
 och får hon ovetta böra då,
 för det att mannen spelat kort,
 och tappat bort en summa stor,
 eller ock förgäfves suckat
 för en flicka grusligt hård.
 Sent han somnar bredvid henne,
 suckande på sina öden,
 fäster minnet än en gång
 på sina glada ungarlsdar,
 och tror sig drömmande försatt
 till den sälla tiden åter,
 då en flyktig blick på makan
 väcker honom ur hans dröm.
 Så han somnar, så han vaknar,

hvarje dag den andra lik,
tills den sista qvällen kommer;
då den ena maken dör.
Straxt den andra börjar gråta,
klaga, sörja, tjuta, pipa:
"Jag ej öfverlefver detta!" —
Man brukar svart, och hänger läpp;
tills liket väl i graf är satt;
nu återtas all glädtighet
så småningom, tills allt är så
som det i förra tider var.
Dör hustrun först, blir mannen fri;
och plär han sällan återgå
tillbaks till äkta lifvets stånd.
Men om det någon gång har skedt,
så är det för att pengar få,
men aldrig för att blifva säll,
ty "äkta ståndet är väl bra,
'men friheten dock bättre är." —

Böcker och Skrifter (utgifna på Boktryckaren *Ludvig Öbergs* Förlag), hvilka säljas i de flesta Boklådor i Stockholm, samt i parti, med vanlig rabatt, på Elmens och Granbergs Boktryckeri; äfvensom hos vanlige Bokhandels-Kommissionärer i Landsorterne.

Priserna äro i Bankmynt.

- S**edolärande Berättelser för Ungdom, af Moritz Thieme. Öfvers. med 6 kolorerade koppst. pappband, 1 Rd. 16 sk.
- D**emoniana, eller ny Samling af förvånande Anekdoter och Historier om Spöken, Djeslar, Trollerier, Yrullsvär, Syner m. m. En Skrift, som kan bidraga att skingra den vidskepliga fruktan, hvilken uppkommer genom en skrämmande inbillning. Öfvers. med 2 kopparstick; 32 sk. häft.
- S**tudenterna i Utschen eller Zierbenklarwes Historia i China. En Tragisk-Komisk Berättelse från Nittonde Århundradet. Öfvers. från Mexikanskan, 16 sk. h.
- M**in första Resa till Hufvudstaden, Andra omarbetade och tillökta Upplagan, 16 sk. h.
- I**nnehåller: 1 Kap. Mina förata betraktelser. 2 Kap. Bror Sköld af Lurifax. 3 Kap. Ungkarls-Soupé. 4 Kap. Mitt inträde i Pig-Societeten. 5 Kap. Stamtaflan. 6 Kap. Penninge-affärer. 7 Kap. Moderna kurtiser. 8 Kap. Teatern. 9 Kap. Befordran. 10 Kap. Kinkig belägenhet. 11 Kap. Konseljen och dess beslut. 12 Kap. Svaret. Återresan och bedrägeriet.
- Ö**knen i Paris, från Franskan fritt utarbetad af L. Kruse, Författare till Sju År. Öfversättning af Th. Sundler, 24 sk. h.
- N**apoleons Afhandling om de sanningar och känslor hvilka för människornas sällhet äro viktigast att hos dem implanta, hvartill äro bifogade Handlingar rörande några viktiga tidpunkter af hans lefnad; utgifven af General Gourgaud. Öfversättning, 24 sk. h.
- K**onsten att blifva Tio år yngre. En Handbok för Herrar och Fruntimmer, som vilja förhöja, bibehålla eller återställa sin ungdomsskönhet. Innehållande 100:de fullt godkända Recepter till förskönande af alla kroppens delar, i synnerhet ansigtet, bröstet, händerna, håret, ögonen, tänderna etc., jemte medel att reparera deras brist-

Färdigheter samt conservera dem till älderdomen, Papp-
band, 24 sk.

← Kyrkogården. En sann Spökhistoria från år 1826. Öfvers.
8 sk. h.

✓ Profeten, Ny Spåbok. Andra omarbetade Uppl. 4 sk. h.

Var Adam den första Menniskan? Eller några förklaringar
öfver Gamla Testamentet, 8 sk. h.

Dubbla ABC-Böcker, tryckta på utmärkt vackert papper, à
3 R:dr 100:de.

✓ Enkla D:o Dito à 2 R:dr 100:de.

✓ Flaskan, Irländsk Folksaga. 4 sk.

✓ Tåren. Betättelse af G. Schilling. Öfvers. 8 sk. h.

Bön vid Kongl. Djurgårds Brunn, d. 31 Aug. 1827. 2 sk.

Den frommes tankar om denna verlds fåfänglighet, af De la
Serre. Ny upplaga, omarbetad af P. Ny—n, 24 sk. h.

* Snabbräknaren eller Räkne-Tabell för större eller samman-
satta tals mångdubbling eller delning, 8 sk.

* Dygde- och Sedolärans Sinnebilder, m. 24 fig. 3 Uppl. 12 sk. h.
D:o D:o med kol. fig. 16 sk. Dito.

→ Intresse-Tabell, efter 5 procent, på Dag, Månad och År,
4 sk. h.

✓ D:o efter 6 procent, på Dag, Månad och År, 4 sk. h.

✓ Utdrag af Medicinska Doctorn och Professoren vid Köpen-
hamns Universitet, Ridd. af Dannebrog's-Orden etc. J.

D. Herholdts observationer öfver ett ungt Fruntimmers
(af Mossiska Trosbekännelsen) sjukdomstillfälligheter,
ur hvars åtskilliga kroppsdelar tid efter annan uttagits:
375 Synålar, 3 Knappålar och 1 Hårnål. Extraherat
och öfversatt från Latin af L. Witttrup. På Svenska
- öfversatt från Danskan, 4 sk. h.

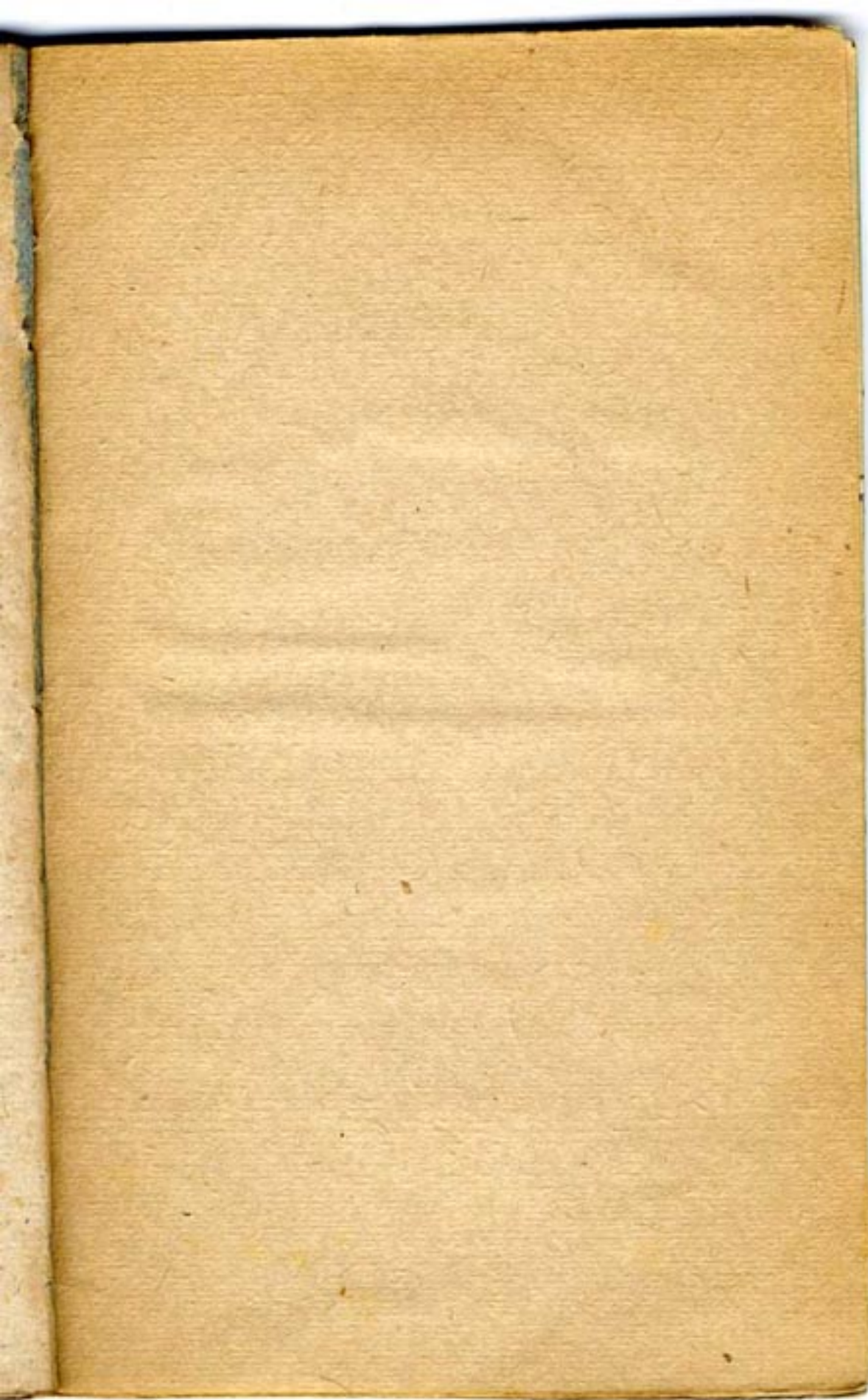
Vedhuggaren, eller den äfventyrliga natten i Skogen. Rof-
var-Historia, af Lewis. Öfvers., 12 sk. h.

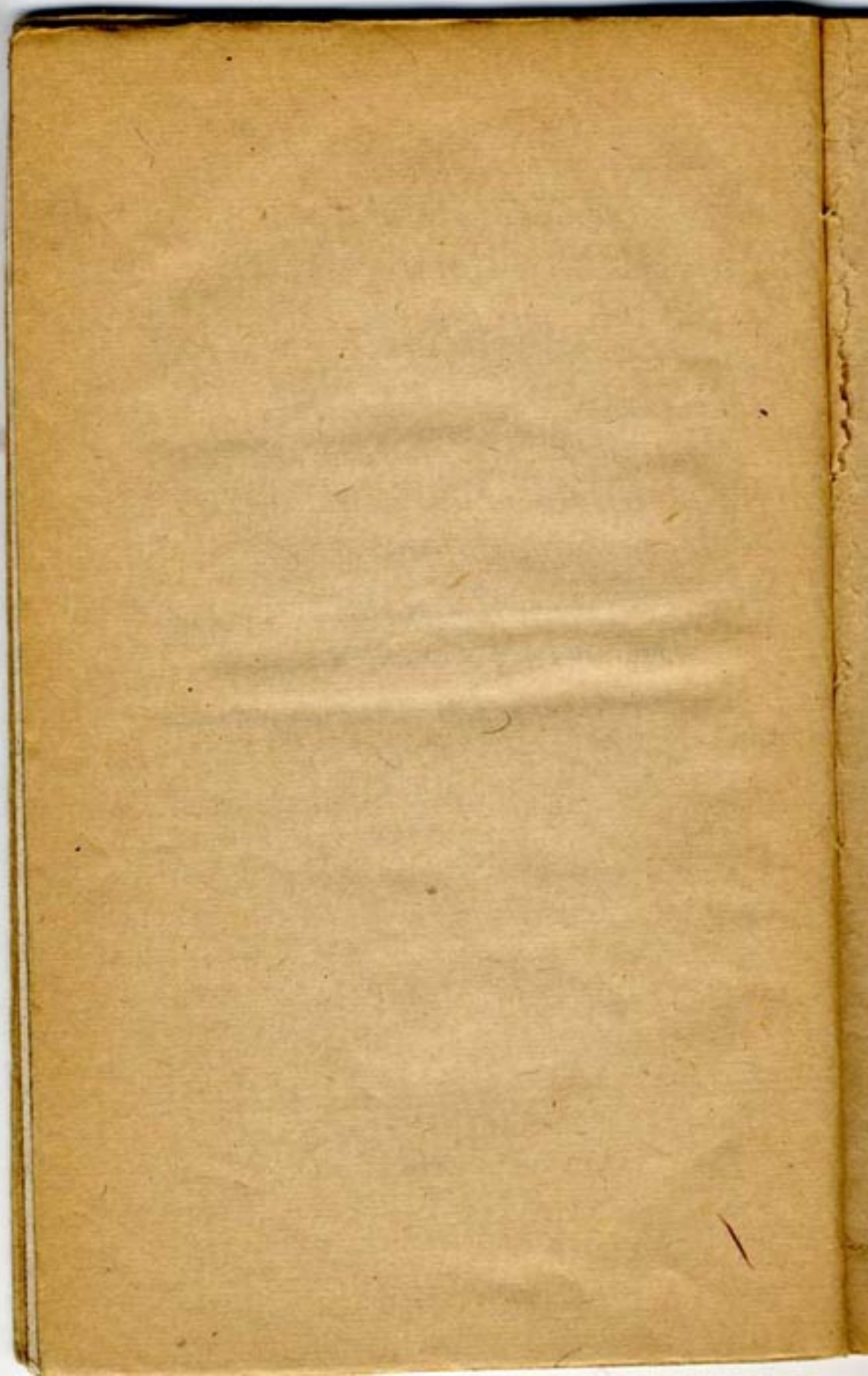
Guiglio och Isidora, eller flykten ur Inquisitionens för-
skräckliga fångelser. En Romantisk Berättelse af Dr.
Carl Friedrich. Öfvers., 16 sk. h.

De med * tecknade säljas i parti på Boktryckeriet, med ra-
batt, mot kontant handel.

11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

Elméns och Granbergs Tryckeri, 1828.

Bla 29/3-55

22-

